

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicijska, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trispodna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 88.

V Ljubljani, v torek 17. aprila 1888.

Letnik XVI.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja, 16. aprila.

Budgetna razprava

se je danes pričela. Predsednik dr. Smolka je zbornici naznanil, da je vpisanih čez 500 govornikov, ter prosil, naj vsakdo govori kolikor mogoče kratko, da jih pride tem več na vrsto. Pa navadno so vsi taki opomini predsednikov bob ob steno, in govorniki govoré, kakor vedó in znajo.

Vrsto govornikov je odprl štajerski poslanec Carneri, ki pa leto za letom bolj pojema in bo menda že skoraj popolnoma umolknil. Rekel je, da neče ministerstvu naštevati grehov, ali dve reči njega in tovariše zlasti vznemirjate; še zdaj ne vedó, kaj in kako vlada sodi o šolskem predlogu, minister Pražak pa izdaja ukaze, ki so nevarni za naše pravne razmere. Čehi zatirajo Nemce, katere so letos zapodili celó iz deželnega zbora češkega, nemščina čedalje bolj gine, in vojnega ministra že skrbi, kje bo dobival svoje podčastnike. To so bile glavne tožbe Carnerijeve, čigar govor je imel le to dobro, da je bil jako kratek.

Obširno pa je govoril češki poslanec dr. Zucker ter opisaval stališče češkega naroda in grajal napačne naredbe vladne. Zlasti je obsojal ukaz naučnega ministra gledé odprave srednjih šol in rekel, da ni bilo prav in pametno odpravljati že obstoječe šole. Ako pri vsem tem vendar-le glasuje za posebno razpravo, pravi proti sklepu svojega govora, to stori prvič iz patrijotičnih razlogov, ker je država naša v nevarnih okoliščinah, drugič pa zaradi tega, ker še ni zgubil svojega zaupanja v ministerskega predsednika, od katerega pričakuje, da bo dane obljube vendar enkrat spolnil.

Govorila sta danes še Steinwender in Lupul, potem je ob treh predsednik sklenil današnjo sejo.

V splošnji razpravi vpisana poljska poslanca sta se dala oba izbrisati. Ostalo je torej le 7 govornikov z desnice, ki so se med seboj tako pogodili, da bo Šuklje govoril zadnji kot generalni govornik.

Gospodskazbornica

je imela sejo zadnjo soboto. Predsednik grof Trauttmansdorff je pričel sejo ob 1/2 1. uri. Navzoči so bili ministri: Grof Taaffe, dr. vitez Dunajevski, marquis Bacquehem, grof Welsersheimb, dr. pl. Gautsch, baron Pražak.

Predsednik je naznanil noto nemškega veleposlanika, v kateri se zahvaljuje nemški državni zbor za sožalje avstrijskih in ogerskih zbornic povodom smrti cesarja Viljema.

Postava gledé preskušnje vsega ročnega strelnega orožja (poročevalec baron Kubin) se potrdi v drugem in tretjem branji brez debate. Istotako se potrdijo: postava gledé prodaje dveh c. kr. deželni brambi podeljenih posestev; postava gledé nakupa poslopja za češko državno obrtno šolo v Brnu (poročevalec vitez Miklošič), in postava gledé carine praznih petrolejskih sodov. Baron Neumann je poročal o podaljšani trgovinske pogodbe s Španijo in o novi pogodbi s Sanzibarom. Oba predloga se potrdita brez debate.

Pismo Nj. Svetosti papeža

prečastitim bratom patrijarhom, primatom, nadškofom in škofom cele zemlje, ki imajo milost in občestvo s sv. Stolum.

Leon XIII., papež.

Prečastiti bratje! Pozdrav in apostolski blagoslov! Da je nedavno prišel petdesetletni dan Našega mašništva na radost cerkve, zahvaliti se moramo izvanredni milosti Vsegamogočnega, kojega volja in skrbni sklepi vodijo celo življenje človeštva. Saj je vendar toliko in splošno složnost duhov v dokazih ljubezni polne udanosti, preširoke radodarnosti in javnih izrazov veselja mogel vzbuditi le Oni, v kojega rokah je oblast nad pametjo, voljo in srcem človeškim, in ki vodi zemeljske dogodke na čast katoliške vere. — To je krasen in znamenit

dejanjski dogodek, iz kojega z lastnimi očmi izpredijo celó sovražniki cerkve, akoravno neradi in obotavljajem, da ima ta vera vedno in v obilni meri v sebi božje življenje in od Boga podeljeno jej moč, ter se takó siloma prepričujejo, da se brezbožni narodi ustavljajo z nespametnim počenjanjem in brezvspešno kujejo spletke zoper Gospoda in zoper Kristusa.

Odprli smo že zaklade milosti božje skupni izročeni Nam čredi, da bi se kolikor mogoče razširila spomin na to dobroto božjo in tudi njena korist: tudi nismo opustili prositi blagoslovov milosti božje onim, ki še niso v edini zveličavni ladiji. Storili smo to z namenom, da bi se tem hitreje vsi narodi in ljudstva v veri in spojeni z vezmi krščanske ljubezni pridružili edinemu ovčjemu hlevu z enim samim pastirjem. V tem smislu smo tudi pri nedavni kanonizacijski slovesnosti presrečno in vroče molili h Gospodu našemu, Jezusu Kristusu.

Povzdignili smo oči k cerkvi-zmagovalki ter svečano podelili največjo čast svetniško in češčenje blaženih onim krščanskim junakom, o kojih izvrstnih čednostih in čudežih ni bilo več dvoma, ter s tem pripomogli, da se bo združil z vezjo radosti nebeski Jeruzalem s svetnim, ki je še na potovanju.

Da se pa stvari sami z božjo pomočjo tako rekoč postavi krona na glavo, želimo dejanjski izkazati dolžnosti krščanske ljubezni iz obilnosti Svojih neskončnih virov milosti v največji meri, kolikor je to mogoče, tudi nasproti onim ljubim otrokom cerkve, ki so takó zapustili to življenje s znamenjem vere in so se pridejali deblu skrivnostne vinske trte, da so jim zaprta vrata k večnemu miru, dokler konečno ne zadosté maščevalcu pravičnosti božje za storjene prestopke. — K temu pa Nas nagibajo takó pobožne želje katolikov, kojim bo, kakor vemo, ta Naš sklep zelo prijeten, kakor tudi pretužna strašnost onih muk, ki trpinčijo duše umrlih. Vrh tega pa Nas vodi pri tem tudi običaj cerkve, ki se pri vseh veselih priložnostih tekom leta sveto in blažestno spominja umrlih, da bi bili rešeni kaznij zaradi pregreh.

LISTEK.

Kaj se prinese iz krčme domov.

(Spisal Izidoro Mullois. — Prevel iz lašine Fr. Vice Ivanac.)

I.

Čestiti bralec naj si misli človeka-zapravljiveca, ki brez potrebe in strastne navade popiva po krčmah in zapravlja denar na svojo in svoje družine škodo. Krčme v obče kot prenočišča, kjer potnik dobi hrane in postelje, so potrebne naprave. Toliko kot opomnja, da se spis krivo ne tolmači.

Kar se prinese iz krčme domov, gotovo ni nič dobrega. Ne hodi se v njo, da bi se tamkaj dobil denar, mir, zdravje, čast, krepost, nič, kar bi moglo biti samo na sebi najmanjše vrednosti: krčma ne prodaja takih reči občinstvu, temveč jih nasproti razsipa in uničuje. Oh! krčma, to je velika nesreča, velik bič deželi; in jaz vam hočem to dokazati. Ne govorite mi o boleznih trt, o koleri, o toči, o gromu, o nerodovitnosti žita: to vse je minljivo, časno; ampak o krčmi, katera brez prestanka noč in dan uničuje blagostanje našega nesrečnega ljudstva. Jaz mrzim krčmo in ne tajim, da jo s celim srcem

sovražim. Beznicah hrani se s kruhom, znojem in solzami ubogega ljudstva, revnih žen in otrok. Brez takih krčem bilo bi naše ljudstvo eno najboljših in najsrečnejših, ne bi se toliko poznalo siromaštvo. Akoravno je toliko javnih, privatnih zavodov milosrčnosti, vendar se revščina dan na dan vedno bolj množi. Nezmerna je svota denarja, ki se vsako leto potrosi v krčmah, in to vse je vzeto ljudem, kateri imajo večjo potrebo, ljudem, kateri so dolžni težko delati, da vzdržé sebe in družino. O koliko denarja je izgubljenega! Da bi bil samo denar izgubljen! In da ne bi bilo še toliko drugih hudobij treba obklovati.

II.

Žalostno je, ali dolžnost mi je povedati, da se v tej zadevi vaše postopanje bori z najboljšim čuvstvom. Kdor obiskuje krčmo, ne spozna in neče spoznati, koliko mu krčma škoduje, naj bi se mu še toliko dokazovalo. Takemu bi se moralo reči, kar je rekel neki kmet svojemu oslu, ki ni hotel iti preko potoka: „To ni upornost, ampak neumnost“. Poskusite takemu to dokazovati, bilo bi toliko, kakor bi hoteli osla učiti tolči na boben. Ne bi bilo čudno, da bi se vam ljudje smejali. Kaj hočete? Človek, ki ima male dohodke in veliko troškov za svojo

družino, želi, da se mu vzame, kar si je s trudom pridobil; zdí se, kakor bi mu bila ta šala zelo po volji. Ravno tako dela, kakor ona žena, katero je njen mož ne ravno ljubeznjivo oštel, da je počela kričati: „pomagajte, pomagajte!“ To sliši neki človek in iz usmiljenja hiti na pomoč; pa kaj se zgodi? Mož in žena ga sprejmeta s silnim psovanjem: „Kaj se pa ta meša v naše zadeve?“, pravi žena. „Kar se pri nas godi, to ni nobenemu drugemu mar. Ako me tolče mož, to samo mene boli.“ V tem slučaju smo videli, da je ta tuj človek prišel ženi na pomoč iz milosrčnosti, akoravno položaj zanj ni bil kaj prijeten. Vendar bi jaz želel biti v koži tega človeka. Psovaj tudi ti mene, dragi bralec, vsejedno ti hočem povedati resnico, kakoršna je. Želim, da me psuješ, samo da ti morem pomagati...

Vedno pohajkovanje po krčmah se ne zлага ne z dobrim čuvstvom, ne s zdravim razumom, ne s skrbjo za lastni blagor, za kateri bi bilo zlasti danes najbolj treba skrbeti.

Ko bi na priliko prišel nov davek, vsak bi se gotovo pritožil; a mi vidimo, koliko denarja se znese vsako nedeljo in praznik, včasih celó v delavnikih v krčme. Napravite račun, koliko denarja

Ker je po katoliškem veronanku dokazano, da so dušam v vicah molitve vernikov in posebno tudi častna daritev sv. maše v veliko pomoč, ménimo, da jim ne moremo dati koristnejšega, bolj zaželjenega daru, kakor če po vseh krajih pomnožimo v njihovo zadoščenje čisto presveto daritev našega božjega Posredovalca.

Zaradi tega določujemo z vsemi potrebnimi odpuški in preklicji zadnjo nedeljo v prihodnjem mesecu septembru kot dan sprave v najširšem pomenu, v koji bomo Mi in ravno tako tudi Naši bratje, posamezni patrijarhi, nadškofje, škofje in drugi prelati, ki imajo svoje škofije, darovali v svojih dotičnih patrijarhalnih, metropolitanskih in katedralnih cerkvah posebno mašo za umrle kolikor mogoče slovesno in sicer z istim obredom, ki je naveden v mašni knjigi na vernih duš dan. Isto naj storé tudi vse župnijske cerkve in kolegijati, naj so jim že predstojniki svetni ali redovni duhovniki, in vsi mašniki, da se le vsled tega ne izpusti službi dotičnega dne primerna maša, kjer jo zahteva dolžnost. — Ostale vernike pa nujno opominjamo, da se spovedó in v prid revnih duš v vicah okrepčajo z nebeškim kruhom. — Tem podeljujemo (ako storé to navedeni dan) popoln odpustek na korist revnim dušam v vicah; posameznikom, ki bodo, kakor zgoraj napominano, darovali sv. mašo, podeljujemo vsled Svoje apostolske oblasti prednost privilegovanega altarja.

Tako bodo dobile revne duše, ki s strašanskimi mukami izbrisujejo ostanek krivde, jako dobro jim došlo in posebno tolažilo od sv. maše, koja bo skupna cerkev v zvezi s svojim vidnim poglavarjem, navdihnena istega duha ljubezni, darovala Bogu, da bi jim podelil olajšanje in jih spustil v kraj svetlobe in večnega miru.

Mej tem pa Vam, prečastiti bratje, skupni duhovščini in Vam zaupnemu ljudstvu kot zastavo božjih darov ljubeznjivo v Gospodu apostolski blagoslov.

Dano v Rimu pri sv. Petru na velikonočno nedeljo 1. 1888. v enajstem letu Našega pontifikata.

Papež Leon XIII.

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. aprila.

Notranje dežele.

Rumunski list „Epoca“ potrjuje vest, da bo avstrijski *cesar* obiskal prve dni meseca junija rumunskega kralja v gradu Sinajia, ki leži blizu sedmograške meje.

Specijalni kredit, koji bo zahteval vojni minister od *delegacij*, iznaša 52 milijonov goldinarjev. — Dunajski finančni krogi računajo, da bodete obestranski vladi v najbližjem časi potrebovali 120 milijonov goldinarjev.

K *novi orožni predlogi* piše „N. F. P.“, da so ruske vojne ob gališki meji sprožile v Avstriji misel, kako bi se dala tudi pri nas ustanoviti srednja mera števila stalne armade za časa miru in vojske, ki ne bi vzbujala napačnega tolmačenja in bi vendar pospeševala razvoj večje vojaške sile. „Fremdenblatt“ svari, naj se ne išče v predlogi več, kakor v resnici obseza. Naša stalna armada v mirovnem časi je premajhna nasproti armadam sosednih držav. Vlada

bo zahtevala te nove žrtve od državljanov strogo oziraje se na zmožnost ljudstva. Domoljubno spoznanje teh razlogov bo gotovo tudi vplivalo na državne poslance, da bodo enoglasno potrdili orožno predlogo.

Vnanje države.

Dne 14. t. m. prišli ste v Rim dve deputaciji iz Avstrije in Nemčije, ki se bodete poklonili papežu *Leonu XIII.* v imenu avstrijskih in nemških delavskih društev. — Dne 15. t. m. zvečer je bil zopet slovesen shod tamošnjih romarjev v cerkvi „Anima“. Navzoči so bili kardinala Schiaffino in Vanutelli, mnogo škofov, plemenitašev in drugih. Slavnost je bila veličastna. Govorili so: grof Anton Perger in vojaški škof dr. Gruscha nemški, namestni škof dr. Schwarz iz Prage češki, knezoškof ljubljanski dr. Missia slovenski, baron Stillfried nemški in neki župnik iz poreško-puljske škofije italijanski. Konečno so zapeli navzoči Leonovo himno ter se jim je podelil blagoslov. — Kardinal nadškof napoljski je obiskal braziljanskega cesarja in cesarico v imenu sv. Očeta.

Črnogorski knez Nikita se je povrnil minoli petek v Cetinje s svojega 14dnevnega potovanja, na kojem si je ogledal osebno v spremstvu vojnega ministra in ministra zunanjih stvari na progi čez Kcvo, Niksi in Podgorico položaj mej prebivalstvom, da bi se tako poučil, kakó bi mogel najbolje pomagati revnim podložnikom.

Mej tem ko se javlja z ene strani, da bo kmalu razpadla *srbska* radikalna večina v skupščini, poroča se z druge strani, da si je radikalni klub zagotovil obstanek stranke s strogim disciplinarnim statutom. Dotična pravila so jako ostra, kajti že pri najmanjšem prestopku zoper določbe klubove discipline je določena slučajno celó izključba iz kluba. Gledé te naredbe složni so bili vsi radikalni poslanci razven šestih klubovih članov. Eden izmed te šestorice je predlagal, naj se izključijo vladni poslanci iz kluba, a propadel je pri glasovanju z ogromno večino. Neki odličen član radikalnega kluba je zatrdil, da bodo vse vladne predloge sprejeli in da se zaradi tega ni bati ministerske krize.

Bolgarski vladni krogi se bojé zarote mej vojski zoper princa Koburskega. V Sofiji so se ukrenile najostrejšje naredbe. Več častnikov so neki prijeli ter jih odvedli v ječe.

Ruske oblastnije v Odesi so naznanile blizo 2000 židom, ki so večinoma avstrijski podložniki, da morajo zapustiti mesto tekom osmih dni.

Volilni boj v Norddepartementu je zadnje dni polnil večinoma vse predale *francoskih* listov. O izidu nam je poročal včerajšnji brzojav. Imed 363.935 opravičenih glasov oddanih je bilo 267.530 glasov; od teh je dobil Boulanger 172.528, Foucard 75.909 in Moreau 9647 glasov. — Predvčerajšnjim je predsedoval Floquet na „Trocaderu“ vsakoletnemu glavnemu zboru trgovinske družbe „union du commerce“, kojega se je udeležilo blizu 6000 oseb. Ministerski predsednik je imel govor, v kojem je tudi rekel: Edino jamstvo državljanov prostostij je politiška prostost. Republikanska Francija ne potrebuje niti zaščitnika v miru, niti diktatorja v vojski. Ako nas bo kedaj prisilila skrb za našo čast in naša tla do vojske, zanašali se bomo edino le ná-se; kajti v miru imamo naprave, koje smo si v 17letnem miru pridobili z vstrajnostjo in velikim trudom, v vojski pa imamo izvežbane, hrabre in javnim oblastnijam udane generale in meščansko vojno, ki je cvet naroda. Republika prostosti je, ki je sklenila povodom stoletnice 1789 prirediti svetovno razstavo. Da bo pa ta slavnost tem popolnejša, povrnilo se k slogi in ostanimo narod, ki si sam brani svojo srečo. Floquet je zapustil dvorano med ploskanjem navzočih zborovalcev.

Angleški lordmajor v Londonu je odposlal včeraj za nemške ponesrečence pri zadnji povodnji nadaljni znesek 40.000 šterlingov v Berlin.

Irskega poslanca Williama O'Briena so prijeli dne 13. t. m. zvečer v Kingstownu zaradi nekega govora, ki ga je imel prejšnjo nedeljo v Longhrei. Odpeljali so ga vjetega v Dublin in pozneje v Loughree. Predvčerajšnjim se je hotel udeležiti nekega shoda narodne lige v Wexfodu. Sodišče v Longhrei je odložilo preiskavo do dne 19. t. m. ter izpustilo O'Briena proti temu, da je založil zahtevano varščino v denarjih.

Turško ministerstvo se še vedno posvetuje o pogodbi gledé sueškega prekopa. Vladni krogi zatrjujejo, da ministerstvo ne bo potrdilo pogodbe, marveč bo stavilo francoski in angleški vladi nove predloge. — Turčija je, kakor znano, odstavila grškega metropolita v Serresu ter zaukazala svojim oblastnijam v Makedoniji, naj ga ne spoznajo več kot metropolita. Patrijarh je ugovarjal temu ter sklical sinodo in svét lajikov, ob enem pa zapovedal metropolitu, naj ostane na svojem mestu. Skoraj gotovo pa se bo ta zadeva z lepo poravnala. Metropolit serreški je odpotoval v Carjigrad, potem pa je patrijarh naznanil turški vladi, da nima pravice odstavljati metropolita brez njegove vednosti in dovoljenja, a je on pripravljen rešiti to zadevo v smislu turške vlade, ako mu ta naznani, kaj je zakrivil metropolit, in ako se pokaže resničnost dotične trditve. Tudi trebizondskega armenskega škofa je odstavila Turčija, ne da bi bila poprej objavila to armenskemu patrijarhu.

Dne 15. t. m. je odgovoril *rumunski* ministerski predsednik na neko interpelacijo v zbornici, da so nemiri mej kmetskimi prebivalstvom v resnici resnega značaja; toda vlada je ukrenila vse potrebno, da se zopet povrne mir. Kakor hitro se bo to zgodilo, sklicala bo enketo izkušenih mož vseh strank, da bodo preiskali to zadevo, poizvedeli prvotne vzroke in provzročitelje tem izgredom ter takó za bodoče preprečili vsake nered. — Vsled odločnega vladnega postopanja se je prebivalstvo v resnici tudi že deloma pomirilo. Mnogo hujskačev je zgrabilo vojaštvo ter jih pripeljalo v Bukarešt. Vlada jih bo strogo kaznovala, a skrbela bo na drugi strani tudi za to, da kolikor mogoče zboljša stanje kmetovalcev. — Predvčerajšnjim je bila zbornica zaključena ter bodo kmalu razpisane nove volitve. Notranji položaj se je toliko obrnil na bolje za vladu, da ima mnogo upanja dobiti večino poslancev za-se, ako bo le hotela posnemati svoje prednike gledé vplivanja na volilce.

Izvirni dopisi.

Iz Rima, 12. aprila. Za danes je bila napovedana sv. maša za avstrijske in francoske romarje ob 1/2 9. uri v sv. Petra cerkvi. Zjutraj že ob 1/2 7. uri in naprej videl si veliko ljudi hiteti v največo cerkev; omnibusi, navadni vozniki in krasne kočije vozile so ljudi v St. Peter. Vse je hitelo in drenjalo se biti hitro na mestu. Posebno francoski romarji, bodi si že duhovniki ali lajiki, gospé ali moški bili so kakor za sprejem pri kakem kralju napravljeni. Naš drugi oddelek šel je peš že ob 1/2 8. uri iz svojega zbirališča do cerkve sv. Petra. Častiti bralec, tam na Slovenskem si pač ne moreš misliti drenja ljudi, drdranja vozov in kočij na obširnem prostoru sv. Petra. Romarjev je do sedaj čez 3000 samo francoskih. 18.000 oseb bilo je navzočih pri sv. maši papeža Leona XIII. Vsi ti so skoraj ob enem času dohajali, tedaj misli si drenj posameznih oddelkov pred cerkvijo. Glavna vrata v cerkev bila so zaprta. Pri stranskih iz vatikanske palače švicarskih vratih vstopavali smo po dolgem vходу v cerkev. Vsak navzoči moral je pokazati svojo vstopnico; švicarska garda

se znese v jednom letu v krčmo. Kdor koli bi napravil tak račun in videl, kolika svota denarja je to, gotovo se bi še ne zmenil za male novčiče, katere nese v davkarijo. Ko pa gré v krčmo, ne méní se za pet, akoravno vé, koliko tam denarja potrosi. Kolika prevara! So navadni delavci, ki trdo delajo celi teden, trpé glad in žejo, mraz in vročino, a ko pride nedelja, ves zaslužek jim zdrči po grlu.

Kaj je tedaj storiti? Čujte, došlo mi je nekaj na pamet. Da se pospešuje poljedelstvo, umetnija, obrtnost, večkrat se napravijo izložbe njih izdelkov. Tako hočem tudi jaz napraviti splošno razstavo učinkov krčme, da bi vam nekoliko obudil strah pred njenim prepogostim in nepotrebnim obiskovanjem.

Pravijo, da so Špartanci pokazali svojim sinom pijane sužnje, da bi jim napravili stud pred pijančevanjem. Zdi se mi, da so s tem pokazali Špartanci dobro čuvstvo in da so razumeli dosti bolj vzgojevati otroke, kakor mnogi današnji stariši.

Hotel bi pokazati razstavo nasledkov pijančevanja. Res je, da bi se vam pokazale reči, katere napravijo stud, a vendar je bolje, kakor da bi jih morali prenašati. Najprvo si morate predstaviti

tropo revnih žen z bledim i suhim obrazom, z udrtimi očmi vsled glada, žalosti in solz, s slabim raztrganim oblačilom; zaradi žalosti in obupnosti same na-se ne morejo misliti. Z druge strani bi videli množico ubogih otrok s krpami pokritih, s suhim bledim obrazom, ki gladu vpijejo: kruha, kruha! Mati lačen sem! Oh kako me zebe! In vsaka mati vé le to odgovoriti: „kaj hočete ubogi moji otroci, jaz nimam kruha, da bi ga vam dala, prav nič nimam!“ Bila bi strašna stvar. Pa zakaj nimamo poguma, da bi videli reči take, kakoršne so?

Razun tega videli bi drugi žalostni prizor: množico mladih in starih ljudi. Njih obraz je žalosten, oči so vdrte, utamnele, koža je suha, zgrbančena; njih podoba je še komaj senca človeškega bitja. Človek bi rekel, da so jim zginile vse moči v trebuh. Nimajo druge misli, kakor vrniti se na kraj, kateri jih je nesrečne storil. Takim ljudem bi jaz postavil za uzor kako žival, n. pr. suhega konja ali kravo. Na vsako stran teh pa jedno bolnišnico, ali ječo in pokopališče z odprtimi grobovi. V jednom kotu bi bila tropa skopuhov, ki stiskajo na prsi polno možnjo denarjev, in s zadovoljnostjo in peklenskim naglasom govoré: „Vsi morajo živeti, vsi

morajo živeti!“ . . . Da, resnica je, da morajo vsi živeti, tudi jaz tako mislim.

Vsi morajo živeti! Treba je, da živé žene in nesrečne matere. Treba je, da živé ubogi otroci. Treba je, da živi starec, ki je štirideset ali petdeset let svojega življenja neumorno delal; pa vi zapravljivi ste jim vzeli kruh.

Da, treba je, da vsi žive, pa kot dobri in pošteni ljudje.

Kako zló bi bilo, ko bi ne bilo v naši deželi nobenega skopuha in polovica manj pijancev? Bi li bilo veliko zló, ko bi polovica njih si na drug način pridobivala svoj kruh, n. pr. s poljedelstvom?

Ali bi ne bilo to dosti boljše sredstvo za skrb svojega blagostanja, kakor da prodajajo ubogemu ljudstvu za dušo in telo škodljive pijače? Ako takim očitate, zakaj tako zdravju škodljive pijače prodajajo, vam bi odgovoril z besedami: „O gospod, to je navada, tako delajo vsi. Da ne bi tako delal, ne bi mogel živeti, prevelika je konkurenca. Kupec je tako brezpameten, da misli, da mu morem za malo ceno dati dobro blago?“ O ljudstvo, ki imaš tako dober razum in pošteno srce, glej, kako ravna s teboj!

(Dalje prih.)

je strogo pazila na vsacega. V cerkvi bil je velik drenj. Težko smo Slovenci dospeli na stransko kapelo ravno pred orglje pri velikem altarju. Ob $\frac{1}{2}$ 9. uri je bila naznanjena sv. maša, katero boče Leon XIII. daroval za avstrijske romarje in za Francoze. Mi smo stali na listovi strani, Francozi na evangelijski. Ker pa še vsi niso dospeli, ali pri natančnem pregledovanju niso mogli dospeti v cerkev, čakali smo uro dolgo na sv. mašo. Še le ob $\frac{1}{2}$ 10. uri naznani nam godbe glas, da sedaj v slovesnem sprevedu nesó Leona XIII. v cerkev. Sredi cerkve delali so papeževi vojaki špalir. Pevci šole Gregorjeve zapojó „Tu es Petrus“. Ko ti končajo, razlega se iz spodnjega dela velikanske hiše božje: „evviva“, „na zdar“ in „živio!“ Vse je bilo radostno, ko so videli obličje sv. Očeta.

Na svojem stolu sedé je sv. Oče na obe strani blagoslavljal navzoče. Visoka starost se toliko ne pozná. Ker so obhajali tudi 20 oseb, je trajala sv. maša skoraj tričetrt ure. Okoli trideset pevcev je pelo pri nalašč zato postavljenem pevske kóru tri pesmi. Po sv. maši nesli so zopet sv. Očeta na stolu od altarja. Sredi cerkve obstojé. Tam papež kot škof napravljen, na svojem stolu blagoslové stojé. Imajo precej močen glas, ki se je razširjal prav razločno po prostorni cerkvi. Glasno pozdravljanje, mahanje z robcí trajalo je še potem, ko je slovesen spreved že odšel pri stranski kapeli v papeževo palačo.

Težko smo dospeli iz cerkve. Če tudi so odpri trojna vrata, vendar so ljudje skoraj četrt ure hodili iz svetišča.

Zdaj se zberó posamezni oddelki na že prej odločenih krajih, da gredó skupno pogledat vatikansko razstavo in en del papeževih muzejev.

Razstave popisati mi je nemogoče. Iz vseh delov sveta vidiš razne dragocenosti. Hodili smo tri ure po krasnih sobanah, ustaviti se in občudovati razne umetnosti ni bilo mogoče. Cenijo vrednost vseh darov na 60 milijonov goldinarjev. Najbolj nam je bil všeč Kristus noséč križ na goro Kalvarijo v navadni velikosti. Darovali so ga katoliki iz Amerike.

Človek je kar omamljen in ves truden, ko zapušča palačo. Še le ob treh smo dospeli domov k obedu.

Ob 5. uri bilo je slovesno zborovanje v cerkvi „dell Anima“. Prelat Doppelbauer pozdravi vse romarje. Za njim govori učeno grof Kuefstein skoraj pol ure.

Potem dokazuje duhovnik Hergenröther, brat kardinala in učenjaka Hergenrötherja, da Avstrija je le kot katoliška država edina, mogočna in strah sovražnikov. Tretji govornik bil je škof Rhiha iz Litomerice. Kazal je v češkem jeziku, zakaj smo prišli v Rim.

Zadnji je govoril slovenski dr. Sterbenec. Burno so mu ploskali Čehi in Slovenci. Sploh se je čul glas, da on je najbolje govoril. „Dr. Sterbenec je samega sebe prekosil“, slišal sem pozneje iz več ust. Čestitala sta mu knezonadškof goriški in knezoškof ljubljanski.

Iz Rima, 14. aprila. (Iz prijateljskega pisma.) Naš dopisnik v „Slovenca“ prav natanko popisuje vse dogodke v Rimu. Torej Vam jaz sporočim le kaj malega, kakošen vtis je na me napravila v četrtek maša sv. Očeta v cerkvi sv. Petra. To je bilo ljudstva in kočij, ki so drdale k sv. Petru, da se skoraj ni bilo mogoče ogibati. Pri vratih, kjer so papeževi stražniki naše sprejemnice pregledovali, je bila taka gnječa, da smo komaj skozi prerinili. V cerkvi sem videl mnogo gojencev iz „germanika“, v rudečih talarjih, kakor bi bili že kardinali. Ko sem se skozi množico prerival do konfesije, me nekdo za obleko prime. Pogledam nazaj, in zagledam Ušeničnika, katerega sem včeraj v „germaniku“ obiskal in mu oddal Vaše stvari. Videl sem tu med drugimi slikami, ki predstavljajo vse, ki so iz tega kolegija škofje postali, tudi sliko našega škofa. Točno ob 9. uri so prinesli sv. Očeta na sedežu v cerkev sv. Petra. Glasnejši „živio“-klici kakor o cesarjevi navzočnosti v Ljubljani so se razlegali po cerkvi sv. Petra. Čudno se mi je zdelo tako vpitje, ker na Kranjskem kaj takega nismo vajeni po cerkvah. Pa v Rimu to ni nič posebnega. Saj smo naleteli v cerkvi sv. Neže na pravcati „koncert“, ki so ga dekleta (okoli 60 po številu) sedeče krog altarja imele. Tudi naši Slovenci so takrat zapeli pesem od sv. Neže, na kar so jim Rimljanke ploskale z rokami, da se je kar cerkev tresla. Nesli so sv. Očeta prav blizo mene, da sem jih prav lahko opazoval. Dajali so blagoslov na vse strani, in se med tem ljubeznjivo smehljali. Ko so jih prinesli blizu kon-

fesije, so se neizrekljivo ganljivo proti nebu ozrli. Tega pogleda pač ne bom nikdar pozabil. Med mašo so obhajali mnogo odličnjakov. Opazoval sem jih prav lahko od strani, ker sem bil blizu konfesije. Držijo se ne naprej, kakor naš ranjki (horjulski) gospod oče, ampak veliko več nazaj, in videti je bilo, kako so svoje častljivo obličje večkrat kviško vzdignili. Podoba, katero ste mi Vi dali, je dobra, samo tiste ljubeznjivosti nima, ki se vidi na obrazu sv. Očeta. Niso tako slabotnega obličja in telesa, kakor sem si jih mislil, ampak srednje reje in tudi srednje velikosti. Takrat namreč, ko so jih po sveti maši nazaj nesli v mašnem plašču in z mitro na glavi, so se na nosilnici vzdignili in dali vsem romarjem apostolski blagoslov, da sem prav lahko videl, kakošne postave so. Pojejo dobro in dovolj glasno. Videl sem pa, da so se jim roke tresle, ko so si očala pred blagoslovom natikali, pa mislim, da ne od slabosti, ampak od ginjenja, kajti solze so jih polivale, ko so jih dolgo časa pred nami na sedežu držali, in so videli navdušenost, s katero so jih romarji pozdravljali. Sprejeli nas bodo v ponedeljek opoldne. Razstava v vatikanski palači je velikanska; tri ure smo se v nji mudili, in le mimo gredé nekatere bolj znamenite reči opazovali. Pa lahko rečem, da še polovice razstavljenih reči nisem videl. Je pač res svetovna razstava, razstava vesoljne cerkve.

Danes nam je kardinal Hergenröther v „Animi“ pridigoval. Ob palci je prišel v cerkev, in dva moža sta ga podpirala, da je mogel priti do sedeža. Ali ko se je vsedel in začel govoriti, ni se mu poznala več slabost, ampak zgolj učenost.

Časa mi vedno zmanjkuje. Torej pišem v največji naglici, da še brati ne boste mogli. Vreme imamo vedno ugodno, le par dni je semtertje nekoliko rosilo, in enkrat, ko sem ravno v cerkvi „al Gesu“ maševal, prav močno tresčilo. Zdaj imamo burjo in precej občutljiv mráz. Upam, da konec prihodnjega tedna pridem domov, in takrat ustno kaj več.

Iz Kranjske Gore, 15. aprila. (O romarjih.) Iz naše fare so šli trije potniki v Rim, dva možka in ena ženska. Zato še toliko bolj željno pričakujemo vsake številke „Slovenca“, ki nas že vse dni redno razveseljuje z dovolj natančnimi in prav zanimivimi novicami o rimskih romarjih, zlasti o Slovencih. Dopisi omenjajo pri vsaki priliki tudi nemških sopotnikov.

Naj tudi jaz iz zasobnega pisma, ki sem je danes prejel, objavim nekatere zanimivosti.

Prišli smo, hvala Bogu, še vsi srečno v sveto in večno mesto Rim. Samo Čehom se je pripetilo nekaj prav žalostnega. Prvič je od Lorete nazaj proti Ankoni padel neki duhovnik iz voza in sicer tisti čas, ko je vlak vozil najhitreje. Po božji previdnosti pa je bil rešen gotove smrti in ostal nepoškodovan.

Drugo. V ponedeljek opoldne je neki romar zblaznel v cerkvi sv. Petra. Redarji so ga brž prišli in odvedli v norišnico. Kakor se čuje, mu je že nekoliko bolje.

Danes (12.) so maševali sv. Oče ob devetih v cerkvi sv. Petra.

Veličastnih prizorov pri tej izredni priliki ne morem popisati. Pozdravljali smo Jih v vseh jezikih, ko so jih prinesli in odnesli. Po ogromni cerkvi je šel glas skoraj kakor bi bučalo gromenje, in kar potihniti ni hotelo. Ko so na vzvišenem sedeži sedeč nas blagoslavliali, zdelo se mi je, kakor bi videl pred saboj nadzemeljskega duha. Moralo je vsacega ganiti.

Sv. Oče so že zelo slabotni in se precej tresejo.

Po sv. maši pa se je na sv. Petra trgu razlegal glas iz vseh slovanskih grl: „Živel, biskup Strossmayer!“ Obstopili smo ga tako, da smo ga skoraj nesli.

K vsemu temu pripomnim jaz samo to, da mi je pismo došlo s slovenskim naslovom pa s pripisanim nemškim krajevnim imenom. Na Kranjskem pa včasih pismo s slovenskim napisom ne najde pravega kraja.

Dnevne novice.

(Odbor „katoliškega tiskovnega društva“) je imel včeraj popoldne ob 4. uri deseto sejo. Gosp. predsednik je poročal o vsem, kar se je storilo in uravnalo zadnje tedne v društvenih zadevah. Odbor

je pritrdil vsem naredbam in tudi naznanilo o stanju društvene tiskarne in bukvarne s zadovoljnostjo vzel na znanje. Določilo se je, da bo letošnji občni zbor dne 24. majnika, to je v četrtek po Binkošti. Natančnejše vabilo k velikemu zboru z dnevnim redom vred objavi odbor pozneje. „Katoliško tiskovno društvo“ začelo bo brž ko brž svojim udom dajati neko „letno darilo“, knjižico, s katero méni zelo ustreči drušvenikom. Ker „tiskovno društvo“ še nima lastnih poverjenikov, izreka odbor prošnjo do svojih letnih udov, naj bi za sedaj blagovolili letnino izročati neposrednje odboru o priliki, morda skupaj s kako drugo pošiljateljico do „Katoliške Bukvarne“ ali do upravnštva „Slovenca“, ki bo gotovo iz prijaznosti znesek oddalo na svoje mesto. — Kot dobrotnik je „katoliškemu tiskovnemu društvu“ pristopil ter te dni vplačal sto goldinarjev čast. g. župnik Josip Jerič; tudi drugovrstnih udov števililo se lepo množi. Bog blagoslovi mlado društvo še nadalje!

(„Matica Slovenska“.) Še jedenkrat opozorimo društvene kroge na XXIII. redni veliki zbor, ki se bo vršil jutri v sredo 18. aprila ob 4. uri popoldne v mestni dvorani. — Naznanjamo dalje, da ima odbor „Matice Slovenske“ svojo prihodnjo (LXXX) sejo v sredo dne 25. aprila ob 5. uri popoldne v društvenih prostorih z naslednjim dnevnim redom: 1. Potrjenje zapisnikov o LXXIX. odborovi seji in o XXIII. rednem velikem zboru. — 2. Naznanila predsedništva. — 3. Volitev predsednika, njegovih namestnikov, blagajnika, pregledovalca društvenih računov, ključarjev in overovalcev društvenih zapisnikov. — 4. Volitev odborovih odsekov. — 5. Sklepanje o letošnjih knjigah. — 6. Tajnikovo poročilo. — 7. Posameznosti.

(Slovensko gledališče.) Preteklo nedeljo videli smo prvič na naših deskah poljsko burko „Gosi in goske“. Torej enkrat kaj slovanskega! Ali kako to, da je g. Jakob Bédenek prelaga iz češčine, a ne iz poljščine, ne iz prvega, nego iz drugega vira? Najprvo moramo izreči, da je slovenskemu prelagatelju ločiti vire le v slovanske in neslovanske. Drugega stališča ne more imeti. Ni napačno torej, ako slovenski prelagatelj prelaga kako poljsko burko, ne iz poljskega, nego recimo iz češkega jezika. Oboje je slovansko in za Slovence jedno in isto, le ta pogoj mora biti, da je češka ali poljska igra pisana v slovanskem duhu, v slovanskem jeziku. To je glavna stvar. Ako torej prelaga Slovenec tako igro iz slovanskega vira, ne bomo mi imeli nobene škode, ker je prelagatelj glavni pogoj svojega poklica: podati nam prevod v slovanskem jeziku, v slovanskem duhu, popolnoma izvršil. Ne vidimo torej vzroka, čemu grajati pisatelja, saj je vendar zajemal iz slovanskega vira! Kakó je to svojo nalogo izvršil, to je drugo vprašanje; mi zagovarjamo danes le načelo, da je v vsakem slovanskem viru del našega bitja, našega svojstva, in to privzemajmo. V ostalem ne moremo trditi, da je prelagatelj bil kos svoji nalogi. Prevod je brez finega okusa, brez estetiške omike. Prelagal je iz češčine, ker je Balocki svoj rokopis dal Čehom, kateri so poljsko burko preložili in tiskali. V poljskem jeziku še „Gosi in goske“ niso prišle na svetlo. In to je tudi glavni vzrok, da prelagatelj ni mogel prelaga iz poljskega vira. — Burka nima Bog vedi kakega jedra, ali vendar mnogo zmisa; pisatelj je svoje satirske pušice naperil proti mnogim razvadam naše dóbe, šiba neusmiljeno opitje posnemanja salonskega kretanja in mišljenja, to vse v burki. In pisatelj je to dobro pogodil. Gospica Zvonarjeva, beneficijantka, igrala je teto Belo zelo izborno. Beneficijant g. Kocelj takisto. Oba sta dobila krasne vence v znamenje zasluženega priznanja. Vrh tega odlikovalo je beneficijanta občinstvo z burnim odobravanjem pri raznih prizorih.

Gosp. Kocelj je zelo dobro pogodil graščaka, ki ima mnogo skrbi in posla, a gospica Zvonarjeva v ulogi kot teta Bela predstavljala je verno, kaki so ti ljudje, ki se navzamejo nove mode, novih šeg in ne morejo tega prebaviti — ker je neprebavno. Ostali: gospica Gostičeva, gg. Borštnik in Danilo ugajali so nam povse, zlasti g. Borštnik, ki je s tem, da je v slovenski družbi nemškutaril mnogo, ne karikoval, nego baš označil naše društvo v vseh razredih; osramotil lahko vsakega, ki nemškutari po nepotrebnem. Pohvalno nam je tudi omeniti gospic: Zore, Nigrinove in Vrtnarjeve, ter gg. Verovška, Perdana, Lovšina in Samiča.

(Čast. g. Žiga Bohinec,) semeniški vodje-namestnik, že nekaj tednov bolehen, odpotoval je danes za nekaj časa v Meran. Prav iz srca želimo blagemu gospodu, da najde ondi popolnega krepila in se kmalu spet povrne v domovino čvrst in zdrav.

(Trgovsko bolniško in penzijsko društvo) je imelo v nedeljo dopoldne v mestni dvorani izredni občni zbor ter kot devetega društvenega odbornika izvolilo s 36 glasovi g. A. Kajzela; g. Klementschitsch je s 24 glasovi ostal v manjšini.

(Plemenske bike,) nakupljene iz državne podpore, prodajala bo kmetijska družba meseca maja v Ribnici. Dan prodaje bo pozneje določen.

(Iz Trsta) nam piše prijatelj: Cesaričinja Štefanija bila je v petek v Trstu. Pripeljala se je s posebnim vlakom iz Matulj do Divače, kjer so jo čakale kočije tukajšnjega tramwaya. Peljala se je s spremstvom skozi Bazovico, Ključ, Boršt, Boljunc, Žavlj in Milje k sv. Roku ogledat si kasematno ladijo „Cesaričinjo Štefanijo“, ki je ravno v delu v ladijedelnici „Stabilimento tecnico Triestino“. Ko si je visoka gospa ogledala ladijo, bil je „dejeuner“, h kateremu so bili povabljeni ces. namestnik baron Pretis, kontre-admiral Wipplinger, policijski vodja Pichler in drugi. Potem se je cesaričinja odpeljala z malim parnikom v Miramar, odtod v kočiji skozi Barkovlje, Trst in Občino nazaj v Divačo in z vlakom do Matulj. — Barona Rotschilda ladija „Eros“ je minoli teden priplula iz Nizze v našo luko. — Ženske podružnice družbe sv. Cirila in Metoda občni zbor dne 15. t. m. je izvolil gđ. Ljudmilo Mankoč načelnico, gospo E. Abram namestnico, gđ. Ivanko Kalister denarničarko, gđ. Marijo Nadlišek njeno namestnico, gđ. Justino Michelli tajnico in gospo Julijo Net njeno namestnico. — V proslavo 50letnice sv. očeta Leona XIII. napravi prihodnjo nedeljo tržaška katoliška družba slovesen sprevoz v Milje. — Dolenčev spomenik bo delal znani kamnosek pri sv. Ivanu, g. Trobec. — Že štiri dni imamo prav vspomladansko vreme. Sadno drevje je v cvetji, drugo lepo zeleni.

(Stanovanj v Mariboru) nič več ne primanjkuje, odkar so ondi v poslednji dobi zgradili več novih poslopij. Tujci, ki so prej težko dobivali stanovanja, bodo sedaj pač rajše prihajali k zeleni Dravi.

(Posojilnico) snujejo v Šebreljah na Goriškem. V osnovalni odbor so izvoljeni gg.: A. Harmelj, And. Rejec, Ivan Rejec, Ivan Lapajne in And. Močnik.

(Osepnice.) Dne 15. t. m. zbolel 1 otrok. Ozdravela: 1 moški, 1 otrok. Bolnih 20 oseb.

(Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 42. snopič. Vsebina: Pogovori.

(Huda ura) pripodila se je v torek nad Haloze in Zavrč. Treščilo je v poslopje na Velji gori, ki je vsled tega do tal pogorelo.

(Prijeti) so v Gradci vdovo po pokojnem c. kr. blagajničnem oficijalu Tiefenbacherji, ki je obdolžena sokrivde izneverjenja in tatvine na tehnični veliki šoli v zvezi z usmrtenim Grossom.

(Po nedolžnem obsojen!) Leta 1879 stal je pred celjskim c. kr. porotnim sodiščem posestnik B. Kumbergar zatožen umora ter je bil na smrt obsojen. Presvetli cesar ga je pomilostil in najvišji sodni dvor mu je določil dosmrtno ječo. Pred nekim časom je nekdo na smrtni postelji pripoznal, da je on kriv dotičnega umora in Kumbergar popolnoma nedolžen! Presvetli cesar je vsled tega iz svojega premoženja določil 500 gld., katere naj izplača c. kr. celjsko okrožno sodišče Blažu Kumbergarju kot odškodnino.

(Tatovi) skušali so vlomiti ponoči dne 13. t. m. v celjsko založnišče črne vojske in si obleke nabrati. Hišnik bližnje vojašnice jih je zasledil in prepodil.

Telegrami.

Dunaj, 17. aprila. Vojni odsek je potrdil orožno novelo nepremenjeno.

Berolin, 17. aprila. Kakor piše „Nord. allg. Ztg.“ ni se zboljšalo zdravje cesarju. Mrzlica ne poneha, in to kaže, da bolezen ni več krajevna. Zadnja noč je bila nekoliko mirnejša. „Nationalzeitung“ piše, da se cesarju niso unele le sapnikove veje, temveč se je bolezen razširila že na pljuča. Znamenja pljučne unetice nasrečo doslej še niso dokazana.

Pariz, 16. aprila. Nobeden list ne pripiše volilnemu uspehu generala Boulangerja drugega pomena, nego da je protest zoper notranjo politiko. Oportunski listi priznavajo poraz svoje stranke. „Journal des Débats“ konstatuje onemoglost združene republikanske stranke ter se izjavlja, da zmerni republikanci ne bodo več glasovali za radikalce.

Umrli so:

14. aprila. Kamila Layer, mehanikova hči, 11 mes., Stari trg št. 16, jetika.

15. aprila. Janez Hiti, delavčev sin, 2 leti, Gruberjeve ulice št. 5, jetika. — Albina Benedikt, uradnikova hči, 26 let, Mestni trg št. 6, jetika. — Marija Hočevnar, kuharica, 37 let, Kravja dolina št. 11, jetika.

V bolnišnici:

13. aprila. Janez Rožane, kajzar, 59 let, Uraemia. — Ana Dežman, dninarica, 40 let, Dementia Tuberculosis pulm.

V vojaški bolnišnici:

14. aprila. Ivan Banach, vojak, 22 let, jetika,

Tujci.

15. aprila.

Pri **Maliču**: Frane Strohman, trgovec, iz Monaka. — Bauer, Gruber, Müller, Bernholz, trgovci, z Dunaja. — Martiniewicz, potovalec, iz Gradea. — Dobranski, nadporočnik, iz Gradea. — Flitz, Eisenbarth, trgovca, iz Istre. — Kirchner, trgovec, iz Zagreba.

Pri **Stonu**: Wolsdorf, trgovec, iz Moravskega. — Schonwald, Deutsch, Geissler, trgovci, z Dunaja. — Biša, inženir, iz Prage. — Mayer, trgovec, iz Nemčije. — Vielmayer, trgovec, iz Gradea. — Moline, Domberger, zasebnika, iz Tržiča. — Martinek, vojaški uradnik, iz Trsta. — Masale, trgovec, iz Trsta. — Faumaglia, posestnik, s soprogo, iz Laškega.

Pri **Virantu**: Schmidt, kavarnar, s sinom, iz Rudolfovega. — Murgel, sodnijski pristav, iz Velikih Lašč. — Grebene, posestnik, iz Velikih Lašč. — Kermauner, nadučitelj, iz Št. Vida. — Merher, posestnik, iz Dolenjevasi.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		izrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. zjut.	735.2	8.0	sl. svzh.	jasno	
16. 2. u. pop.	734.4	15.6	sl. sever	"	0.00
9. u. zveč.	735.1	10.0	sl. svzh.	"	

Jasno. Srednja temperatura 11.2° C., za 1.9° nad normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

17. aprila.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	77 gl. 90 kr.
Srebrna " 5% " 100 " " 16%	80 " 30 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	110 " 40 "
Papirna renta, davka prosta	92 " 70 "
Akcije avstr.-ogorske banke	863 " — "
Kreditne akcije	268 " — "
London	127 " 05 "
Srebro	— " — "
Francoški napoleond.	10 " 05 1/2 "
Cesarski cekini	5 " 97 "
Nemške marke	62 " 42 1/2 "

Tužnega srca in polni bolesti javljamo prežalostno vest, da je Bogu vsemogočnemu dopadlo, nam drago, nepozabljivo mater, oziroma taščo, staro mater in sestro, gospo

Marto Gerber roj. Potočin,

danes ob 8 1/4 uri zvečer, v 64. letu njene starosti, po dolgi mučni bolezni, prevideno s sv. zakramenti za umirajočo, k sebi v boljše življenje poklicati.

Truplo blage umrle bude v sredo v dan 18. aprila t. l., popoldne ob 5. uri, v hiši, kongresni trg št. 4, blagoslovljeno in potem na pokopališče pri sv. Krištofu k večnemu počitku prenešeno.

Sv. maše za ranjko brale se bodo v raznih cerkvah.

V Ljubljani, v dan 16. aprila 1888. l.

(1) **Žalujoča rodbina.**

Vabijo se prijazno vsi, pri katerih ima gosp. **J. Plahutnik** tirjatve, da plačujejo podpisanemu od slavne c. kr. sodnije imenovanemu oskrbniku **J. Plahutniku** konkurzne mase.

F. Goričnik,

prodajalnica Goričnik & Ledenig
mestni trg št. 25 nasproti magistrata (rotovža).

(1)

Dr. A. Roblek,

mestni fizik,

(1)

stanuje Sv. Petra cesta št. 2 v lekarnika gospoda Mayr-a hiši.

Ordinira: predpoludne od 8.—9., popoldne od 3.—4. ure.

☛ Za uboge brezplačno. ☛

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Františkansko cerkev v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njih stroko spadajoče delo in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupee so oljnat barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

☛ Cenike na zahtevanje. ☛

OTOMANE,

!!gld. 38 a.v.!!

(glej podobo), najbolj praktično, elegantno, moderno in priljubljeno tapecirano pohištveno orodje, preoblečeno z modernim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Ključarske ulice šte. 3,
(pod mestnim trgov.)

Uzorec blaga resnim kupcem franco na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmodratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špeciialiteto: altarne preproge.

☛ Ceniki s podobami zastonj in franco na zahtevanje. ☛

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani

na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gld. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gld., žimnate modroce po 20 gld., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe, in sicer

za 20 odstotkov ceneje, kakor drugod.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobami zastonj in franco.

Molitev

velik pripomoček k zveličanju.

Spisal

sv. Alfonz Maria Liguori.

Slovensko izdal s pridejanimi molitvami pri dopoldanskim in popoldanskim službi Božji

dr. Anton Jarc,

prosit.

„Prebirajte in na novo berite te bukve... pripravite, kolikor je v vaši moči tudi druge na to, da se jih bodo poslužili... Zmed vseh duhovnih spisov, katere sem izdal, je ta gotovo najkoristnejši. Hotel bi, ako mi bilo mogoče, izdati toliko iztisov, kolikor je kristijanov na zemlji, da bi vsakemu dal po enega.“

(1) (Lastne besede sv. Alfonza.)

176 strani 16°. Cena lično v platno vezano 50 kr.

„Katoliška Bukvarna“ v Ljubljani.

Lastnina „Katoliškega tiskovnega društva“.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.